

ÖYKÜ MAKİNESİ-9

KUŞLARIN ŞARKISI

NEHİR AYDIN
GÖKDUMAN

TİMAS
ÇOCUK

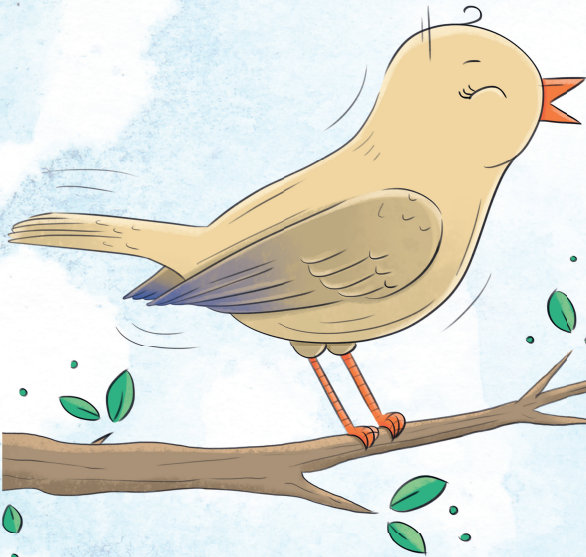
Bülbül bir ağacın dalına konmuş, her zamanki günaydın şarkısıyla ormanı selamlıyordu.

- Ben küçücük bir bülbülüm,
Bu ormanın gülüyüm,
Hiç ayrılmam yuvamdan
Güzel geçer her günüm...

Oradan geçmekte olan bir Karga şarkıya eşlik etti.

- **GAAAKK, GAAAKKKK, GAK GAAAK!**

Gaaak
GAK
GAAK
gaaaaak!

Bülbül şakımayı keserek:

- **LÜTFEN GİDİP BAŞKA YERDE GAKLAR MISIN, DEDİ. SESİN, SESİMİ BASTIRIYOR.**

Karga, üzülerek gaklamayı kesti. Bunu duyan Bülbül'ün dalına konduğu ağaç, söze karıştı:

- İkinizin sesi birbirini tamamlıyor. Niçin birlikte şarkı söylemiyorsunuz?

Şaşırdı Bülbül.

- Kim? Biz mi? Görmüyor musun, seslerimiz ne kadar uyumsuz.

- Ben öyle düşünmüyorum, dedi ağaç.
Az önceki şarkıyı bir kez daha söylese-
niz de buna birlikte karar versek...

Neyse, Bülbül uzatmadı; kaldığı yerden devam etti. Karga da şarkının nakarat bölümlerinde gaklayarak ona eşlik etti.

Onların şarkısını duyan ormandaki hayvanlar, az sonra ağacın altına toplandılar. Bu tuhaf ikili hepsinin ilgisini çekmişti. Hatta onlarla birlikte şarkıya katılan-

